

1885-11-30

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Therese Hornemann
Eline Lange
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 47 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Eline Lange synes at Joakim Skovgaard farer for hurtigt frem i forhold til forlovelsen med Agnete Lange, selvom hun dog synes om ham.

TRANSSKRIFTION

Mappe 47-14

Kjære Hr. Joakim Skovgaard

Deres første Brev glædede mig meget, da jeg syntes at deres Hjertes Renhed lyste ud af hver en Linie. Deres Besøg i Lørdags var ogsaa en Glæde for os, da det Pinlige, som vi havde frygtet, aldeles udeblev og Agnete var saa fuldstændig sig selv, j viste sig endog mere indladende, end det ellers ligger i hendes tilbage

-2-

holdne Natur. Vi havde altsaa haabet at Forholdet vilde udvikle sig jævnt og naturligt, naar De benyttede vor Indbydelse i vort Hus.

Deres andet Brev (fra søndag og Mandag) maa jeg derimod tilstaa at jeg ikke ret forstaar. Er det ikke den naturligste Ting af Verden at Agnete vil lære Dem nærmere at kjende og tillige ønsker at De skal kjende hende nøjere? Var jeg Mand vilde jeg ikke sætte Pris paa den Pige, som øjeblikkelig gav sig hen paa et saa kort Bekjendtskab. De maa ogsaa have lagt Mærke til, hvor mange Forbindelser, der ikke

-3-

have bestaaet Prøven, netop fordi de Paagældende kjendte hinanden for lidt.

Jeg vil nemlig sige Dem, at Agnete er en dyb, blød, varmt følende Natur. Den som hun skal gaa Livet igennem med maa være en fast Støtte for hende. Føler De at De kan være det og give hende en mandig og sund Kjærlighed – i Guds Navn, saa kom frit og fejdigt saa tit De vil, men vent i Tillid og mandig Taalmod paa den beleilige Stund om det en koster Selvbeherskelse Føler De at De ikke kan magte dette, kjære unge Mand! Saa beder jeg Dem saa inderlig bryd hellere strax af og for bestandig! Det vil sikkert være bedst for

-4-

begge Parter-

Hvad Tredje mands indblanding angaar, da er den altid vanskelig; den vil næsten altid saare en fintfølende ung Pige og let give den unge Mand Præg af Uselvstændighed. Men da De har begyndt at tale med Frk. Hornemann, saa vis hende endelig dette, og lad hende raade Dem; hun

kjender deres karakter bedre end jeg.

Bliv nu ikke vred eller fortørnet over dette, men opfat det i Kjærlighed, som det er skrevet! Enhver Moder maa tale paa samme maade.

Og saa vil jeg lægge Sagen i Gud faders Haand! Han vil gjøre det Bedste for vort Barn og raade Dem paa bedste Maade!

Deres Eline Lange

d. 30 Novbr. 1885.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 47 Nr. 14

Kjære Hr. Joarim Bougeard!

Deres første Brev glædede mig
meget, da jeg syntet at Deres
Hjertes Renset Lygte ud af
hver en Linie. Deres Besøg i
Lørdags var ogsaa en Glæde for
os, da det Tindlige, som vi ha-
de frygtet, aldeles undblev og
Agnete var saa fuldstændig sig
selv, ja virke sig endog
mere indladende, end det
ellers lægger i hendes Tilbage-

holdne Natur. - Vi
havde altseer haabet at
Forholdet vilde udvise
sig jævnt og naturligt, naar
De benyttede vor Indbydelse
til at komme jævligt i
voort Klub.

Deret andet Brev (fra Sunday
og Monday,) naar jeg derimod
sildes at jeg ikke ret for-
staaet. Er det ikke den na-
turligste Ting at Verden at
Agnete vil love Dem norme-
re at gjænde og tillige öv-
rer at De skal gjænde hen-
de næjere. Var jeg Mand,
ville jeg ikke satte Pris paa
den Tje, som øjeblikkelig gav
sig hen paa et saa godt
Bedjentskab. De maa ogsaa
have lagt Mærke til, hvor
mange Forbindelser, der ikke

have berøret Proven, velop
forti de Paa gjældende Zjænde
hinanden for lidt. -

Jeg vil nemlig sige Dem at Ag-
nede er en dyb, blød, varmt-
følende Natur. Dem, som hun

skal gaa Livet igjennem med
maa være en fast Støtte for
hende. Toler De at De saa

være det og give hende en
mandig og sund Kjærlighed

— : Gud Naar, saa som

frøit og frejdigt saa til

De vil, men vent : Tillit

og mandig Taalmod paa

den behilige Idumt om der

end Gørker Selvbeherdelse.

Toler De at De ikke saa magke

dette, Jære unge Mand ! saa

beter jeg Dem saa inderligt, tro

hellere strax af og for bestan-

dig ! det vil sikkert være bedst for

begge Paster. —

Hvad Trebemand's Indblanding
angerer, da er den altid vansk-
elig; den vil nokten altid seere
en finstolende ung Pige og
let give den unge Mand Tro
af Uselvstændighed. Men
da De har begyndt at tale
med Frø. Homemann, saa vil
hende endelig dette, og lad hende
sæde Dem; hun tjænder
Deres Charakter bedre end jeg.
Bliv nu ikke vred eller fortviv-
let over dette, men opfat det
i Kjærlighed, som det er sere-
vet i enhver Moder man skal
paa samme Maade. —

Og saa vil jeg lomme Sagen
i Guds Faders Hænder! han
vil gjøre det Bedste for vor
Barn og sætte Dem paa det
ste Maade!

Deres Eline Lange.

2. 30 Noobr.
1885.